

kécskeméti éveiről készített visszaemlékezés és beszámoló a 22. velencei képzőművészeti biennáléről.

Látszik az elmondottakból, hogy a Kiskunság-nak már olyan múltja, hagyománya van, amelyet mindenképpen folytatni kell. Elsősorban természetesen az szükséges a továbbfejlődéshez, hogy függetlenített szerkesztője legyen a folyóiratnak, aki nemcsak lelkesedni, szervezni tud, de ért is az irodalomhoz, jó érzékkel bír a válogatáshoz, és ismeri a megyét, annak lakosságát és igényeit. A cél ugyanis — vélelményem szerint nem az, hogy országos elismerésre és visszhangra törekedjünk, hanem hogy a megye és a város legszínvonalasabb szellemi termékeit közreadjuk, megszerkesztett formában beszéljünk eredményeinkről, gondjainkról egyaránt. A folyóirat „profilja” tehát az lenne, hogy a sajátosan itteni gazdasági, társadalmi, szociális, kulturális, művészeti kérdéseket összefüggéseikben tárgyalja, elemesse, s ezáltal fejlessze olvasói műveltségét, nyújtson segítséget a felsorolt kérdések megoldásához. Ezt a feladatot nagyon jól el tudná látni a Kiskunság átgondoltabb, koncepciózusabb szerkesztéssel. A tárgyalt tíz év alatt — 1955—65 — ez ritkán, s akkor is talán csak véletlenül sikerült. Bízunk benne, hogy felelősségteljesebb munkával a továbbiakban ez a „véletlen siker” permanens és szándékos lesz.

GÁL FARKAS

JEGYZETEK A MEGÚJHODOTT KISKUNSAĞ-RÓL

A legelső értékelő benyomás a Kiskunság újabb számaint olvasva az, hogy érdemes volt — bizonyára nagyon sok fáradozás, szervező munka, előzetes vita, nehéz feltételteremtés után — rendszeressé tenni a *Kiskunság* megjelentetését, érdemes volt időszakos antológiából immár kéthavonként megjelenő folyóirattá formálni.

Néhány hónappal ezelőtt, a *Békési Élet*-ről írva vettem papírra ezeket a sorokat: „Tudományos és kulturális életünknek a nyilvánosság előtt mindeddig kellőképpen nem megbecsült, valójában azonban szinte felbecsülhetetlen jelentőségű fórumai a megyei folyóiratok, antológiák.” A megújított *Kiskunság* egyike megállapításunk legrangosabb bizonyítékainak.

E megújítással együtt járó szerkesztési koncepció világosan kirajzolódik. Tudatosan tájjellegű, ugyanakkor tema-

tikailag széles skálán mozgó, „műfajilag” sokarcú — szépirodalmat, tanulmányokat, publicisztikai, szociográfiai, művészeti, kritikai írásokat magában foglaló — szerkesztés a cél. Bátor, és mindenképpen tiszteletet érdemlő kezdeményezés, vállalkozás ez a Bács-Kiskun megyei Tanács V. B. és a szerkesztő bizottság részéről.

A szépirodalmi rovatok szerzőgárdájának magva már eleve adva volt. Raffai Sarolta, Buda Ferenc, Gál Sándor, Hatvani Dániel rendszeres közreműködése olyan alap, amire biztos tudatban lehet építeni a megfelelő színvonalú indulást. A legfontosabb feladat most már az, hogy a lap mellettük felneveljen egy mennyiségileg is számottevő, nívós szerzőgárdát. Hogy ez mennyiben sikerül, arra a megjelent számokból természetesen még korai lenne bármit is következtetni.

Kulcskérdés ez a folyóirat jövőjére nézve. A dilemma, amivel bizonyára a szerkesztőség is számolt, a következő: van-e értelme és realitása annak, hogy a *Kiskunság* — az *Alföld*, *Jelenkor*, *Napjaink* és *Tiszatáj* mellé felzárkózó — szépirodalmi folyóirattá váljék, vagy pedig más rovatokra koncentrálva alakítsa ki sajátos profilját? Olyan kérdés ez, amire a priori válaszolni nem lehet. Évek tapasztalatai kellene, amíg ez a profil véglegesen tisztázódik, hiszen azt sem lehet még pontosan felmérni, hogy a folyóirat, mint rangos megjelenési lehetőség mennyire mozgatja meg a megye szellemi energiáit, milyen rejtett alkotói tartalékokat hoz felszínre.

Örömmel üdvözlőlnénk, ha a *Kiskunság* az évek folyamán színvonalas szépirodalmi folyóirattá fejlődne. Jövőjét azonban abban az esetben is biztosítottan látjuk, ha ez esetleg nem sikerül. Az eddig megjelent számok minden kétértelműséget kizáróan bizonyítják, hogy vannak olyan magas szintű rovatai, amelyek — ha profilmeghatározóvá válnak — szintén az igen nívós folyóiratok sorában biztosítanak helyet a *Kiskunság*-nak. Főleg a *Hazai tükör* és az *Élő múlt* rovatokra gondolunk, bár úgy tűnik, mellettük a kritikai anyag is nagy erőse lesz a lapnak, hiszen az 1968/3. szám *Szemle* rovata olyan gazdag, hogy nem egy országos folyóirat is megirigyelhetné.

A *Hazai tükör* számos rendkívül izgalmas, színes, sok konstruktív javaslatot is tartalmazó írásban foglalkozik a megye helyzetével, problémáival, memegyszer országosan hasznosítható tanulságokat adva. Csak néhány példa megemlézésre van helyünk: Hatvani Dániel: *Keceli Kinizsi*, Zoltán Zoltán na-

gyon okos írásai (*Türelmetlen Alföld, A magyar városfejlődés „kecskeméti útja”* stb.), Lengyel Zoltán: *Társadalmi mozgás és bűnözés Bács-Kiskun megyében*, Máté Lajos: *Vidéki színház — vidéki szemmel*, ill. a nyomában kibontakozó vita, a kecskeméti színház *Egyszál magam* előadásáról szóló írások.

Az *Élő múlt* rovat — magától értetődően — a megye történelmi, irodalmi stb. hagyományainak feltárását, ápolását szolgálja elsősorban. Máris több, nagyon értékes tanulmány kapott helyet benne, mint pl. Heltai Nándor: *Móricz Zsigmond és Kecskemét*, Bognár András: *Katona József és a népiesség*, és — bár nem ebbe a rovatba sorolták be, de jellegénél fogva itt lenne a helye — Péter László: *Barbárok (Móricz Zsigmond forrásai)* c. írása. Hiányoljuk azonban, hogy a helytörténeti anyag, különösen a helyi munkásmozgalom-történetről szóló publikáció nagyon gyér az eddigi számokban. Az igazsághoz tartozik, hogy a szerkesztőség maga is tisztában van ezzel — F. Tóth Pál: *Mérföldkövek* c. írása bizonyítja —, és javítási számdéka remélhetőleg eredményes lesz.

A megújított *Kiskunság* eddigi teljesítménye több, mint biztató. S bár most jórészt a 600. évforduló irányította rá a figyelmet, a jövőben minden bizonytalannal nem lesz szüksége ilyen külső apropóra, mert felkelti és fenntartja az érdeklődést önerőből is.

VÖRÖS LÁSZLÓ

A 600 ÉVES JUBILEUM ÜNNEPI ESEMÉNYEI

A jubileumra való készülődés még a múlt esztendőben megkezdődött és a város vezetői a lakossággal együttműködve gazdag programot állítottak össze az egész évre vonatkozóan, sőt minden rendezvény az évforduló jegyében zajlik, illetve zajlott le 1968-ban. Vessünk egy pillantást az ünnepi év fontosabb eseményeire. A táj jellegének megfelelően február 3-án Kecskeméten tartották a mezőgazdasági könyvhónap országos megnyitóját a Katona József Színházban, ahol megnyitó beszédet dr. Dimény Imre mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter mondott. A tulajdonképpeni megnyitót azonban — egybekapcsolva a felszabadulási évfordulóval — április 3-án rendezték ugyanacsak a színházban.

Ezt megelőzően, március 18-án nyilvános irodalmi estet rendezett a város a színházban, a műsort a rádió április 22-én sugározta. *A 600 éves Hírös Város*

címmel. Közreműködött többek között Bodor Tibor, Kállai Ferenc, Lorencz Kornélia, Pécsi Sándor, Töröcsik Mari és Zsolnai Hédi, továbbá kecskeméti zenekarok, kórusok stb. A városi művelődési házban tartották április 20-án a közep- és szakmunkásképző iskolák tanulóinak országos vers- és prózamonddó versenyét, majd országos bélyegkiállítás nyílt, ahol először hozták forgalomba az alkalmi bélyegeket, május 31-én pedig *Könyvtáraink kincsei* címmel kiállítás nyitottak a város könyvtáraiban megtalálható ritkaságokból, mint például az első latin nyelvű magyar írói lexikon, a Czvitinger Dávid 1711-ből való *Specimen*-je vagy az első magyar nyomtatott bibliafordítás, Sylvester János *Új Testamentom*-a (1541). Egyedülálló volt a kiállításon a Katona- és Kodály-különgyűjtemény.

Erdekesnek, gazdagnak ígérkezik a jubileumi esztendő zenei eseményeinek további programja is, méltó a város zenei hírnevéhez, Kodály emlékéhez. Nézzük azonban először azokat, amelyek már lebonyolódtak. Március 25-én Kodály-estet tartottak a színházban, ahol a Magyar Rádió és Televízió énekkarát Vásárhelyi Zoltán Kossuth-díjas kiváló művész vezényelte. Április 28-án rendezték meg az *Éneklő Ifjúság Napját*. Országos népzenei találkozó volt augusztus 24-én *Kötöttem bokkrétát* címmel, végül októberben dalosverseny, decemberben *Ki ismer több népdalt* címen vetélkedő és december 16-án pedig Kodály *Háry János* című daljátékának hangversenyszerű bemutatója. Ezzel zárul a jubileumi év hangverseny- és zenei eseményeinek sorozata.

Hely hiánya miatt nem sorolhatunk fel valamennyi találkozót, tudományos tanácskozást, sporteseményt és egyéb rendezvényeket. Csupán távirati stílusban érintjük például az MTA májusi kertészeti vándorgyűlését, a júniusban lezajlott országos eszperantó találkozót, a Tóth László sakkemlékversenyt, az országos lovasnapokat, a *Szüret az aranyhomokon* című hagyományos karneválszerű ünnepséget stb.

— g —